

ALEGĂTORUL LIBER

Prețul abonamentului: pe an 15 l. — pe șase luni 7 l. 50 b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor 40 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA ȘI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ieni.
In districte și în străinătate la biourile postale. — Scrisori ne-
francate se refuză.

București, 5 Februarie, 1876

De o lună de zile, de când teatrul cel mare s'a redeschis, ne-am abținut într-una de a vorbi de densul și de cele ce se petrec în interiorul și cu ocaziunea lui. În adevăr, ne importă foarte puțin de a ne ocupa de d. Odobescu și de trupa d-séle francesă. O trupă română, și cu mult mai comică și mai cunoscută, ne absorbea atențiunea. Voim să vorbim de trupa care, pe fiece care și, joacă câte o bucată de rol pe scândurile din delul Mitropoliei și de la Universitate, trupă care a întrecut în arta de a descrie frunțile tot ce se cunoștea până aci de mai bufon și de mai caraghios și ale cărei roluri principale sunt încredințate d-lor Lascar Catargiu, Alex. Lahovari, I. Florescu, T. Roseti, etc.

Telegraful de azi, 5 februarie, ne aduce la cunoștință un fapt de o mare gravitate în ceea ce privește pe aceea al cărei director este d. Odobescu. Neputând verifica faptul prin noi înși-ne, și până la mai bune informațiuni, ne mărginim a reproduce, după diarul citat, pasagiul care ne-a atras băgarea de seamă:

«Că trupa francesă este adusă de d. Odobescu, nu mai este un secret azi. Domnia-sa s'a dus la Paris cu banii statului, s'a prezentat la un aginte spre a-i forma o trupă. Agintele, peste trei zile, i-a arătat modul cum a compus trupa, și domnul director a aprobat. A dat aceia imputernicire se contracteze cu actorii.

«In toate părțile, toți întreprinderii de teatre se duc la asemenea agenții spre a forma trupa și ași primi un rabat de 1, 2 sau 3 la sută. Domnul Odobescu n'a făcut însă ast-fel. Domnia-sa s'a înțeles

cu agentul a lua trupa asupra sa, și teatrul din București a-i plăti 240,000 franci pe tot sezonul, plătit în patru cășturi: imediat unul; al doilea să se trimetă la sosirea d-lui director în București, și celelalte în diferite rânduri.

«Așa s'a și făcut. Primul câșt de 60,000 franci a fost numerat imediat acolo; al doilea s'a trimis când a primit telegramă că s'a pornit trupa.

«Ce se întâmplă însă? Indata ce trupa sosese, se prezintă la direcțiune cerând călătoria. D. Odobescu se opune, telegrafiază la Paris, d-er primesce consiliul a plăti călătoria din căștul al treilea, ceea ce și face.

«Lucrurile însă nu se opresc aci. La finele lunei, actorii se prezintă la direcțiune reclamându-și gagiul pe luna trecută. Astă-dată directorul se găsește încurcat de tot căci scia alt fel înțelegerea ce avusese. Refuză deci a plăti, și toți actorii declară că nu mai joacă. Acesta este cauza că azi săptămână a fost *relaș*. A doua zi însă a chemat totă trupa, a arătat la toți actorii cum a fost înșelat de agintele din Paris și le-a propus o reducere a apunamentelor și a timpului stagiunei, ceea ce o mare parte din actori au primit, ne putând rămânea pe drumuri acum în timp de érnă.»

Lăsăm *Monitorului oficial*, în genere, și d-lui Odobescu, în particular, grija de a desminti faptul, dacă desmintire i se poate da.

DIN AFARA

In Franția, pentru moment, mai toate organele de publicitate se ocupă în primul rând de retragerea d-lui L. Renault de la Prefectura Poliției. Bonapartiștii

cu sgomot, de mai multe ori, după moda flamandă. «— N'ai aici, o întrebă Latudiu, pe un ténér venind de la Paris, pe care ți l'am trimis, numit Alegru?» Figura veselă a femeii Volems se întunecă de o dată. «— Nu știu ce voesci să ții,» răspuse ea, cu un aer încurcat. «— D-er a locuit la d-vóstră, zilele acestea; mi-a scris, mi-a arătat complimente din partea d-vóstră; trebuie să fie încă aci. — Nu știu unde este,» răspuse cu tristețe buna femeie. «— Să vedem, îți dătoresce ceva? N'ai de cât să-mi spu, îți voi plăti. — Totul a fost bine plătit.

Latudiu bănuie o nenorocire; d-er sciu săși ascundă durerea și temerile séle. «— Ai de gând să mai stai la noi? D-ise bărbatul. — Decă ai un pat să-mi dai, de sigur; n'aveți de cât să-mi preparați

sustin că d. Renault a fost revocat de către d. Buffet și se întemeiază pentru acesta pe ambiguitatea notei *Aginței Havas* care a anunțat evenimentul. *Diarul Desbaterilor* răspunde că d. Renault s'a retras de bună voie pentru a păstra libertatea de acțiune ca candidat, și *agința Havas* îi dă dreptate; în rândurile republicane însă se susține că înaltul funcționar sacrificat de d. Buffet ar fi putut săși păstreze funcțiunile séle, decă ar fi consimțit a declina sprijinul dat candidaturii séle, contra principelui de Wagram, bonapartist, de către d. Valentin și toți capi partitului republican în departamentul Senei și Oisei, fără deosebire de nuanță.

In toate aceste versiuni trebuie să fie negreșit și adevărul. Este cu puțință ca d. Leon Renault săși fi oferit demisiunea, d-er mareșalul de Mac-Mahon, care apreciază serviciile séle, nu l'ar fi lăsat să se retragă, decă d. Buffet n'ar fi intervenit cu speranța de a câștiga sprijinul bonapartiștilor pentru uniunea conservatrice.

— D. Gambeta se multiplică. Acum câte-va zile era la Lille. Astă-zi telegramele *aginței Havas* semnalază prezența sa la Avignon și Marsilia. Și fiind-că aci amicii séi sunt în luptă cu candidaturile intransigente, d. Gambetta a repetat la sudul Franției escelelele consilii pe cari densul le-a dat democrației la Paris și la nord. D. Naquet a voit să i răspundă și să l'interpeleze asupra atitudinii séle din 1870, imputându-i că n'a voit într-un mod serios republica. D. Gambeta a desmintit această acuzațiune. Un membru din adunare a propus a se asculta espunerea politică a d-lui Naquet; acesta a primit lupta, d-er Adunarea a decis că este inutil de a l mai asculta și a aclamat pe d. Gambeta.

— Tot din Paris se scrie cu data de 11 curinte, 4 ore séra, că comitetul republican din Valenciennes, aflând că în al 9-lea arondisment al Parisului are a se produce o candidatură, pretinsă conservatoare, în contra candidaturii d-lui Thiers, a scris vechiului președinte al Republicei rugându-l de a accepta o candidatură în Valenciennes.

prânțul. D-er am câte-va curse de făcut prin oraș și nu mă voi întorce de cât pe la zece ore. Vrei săși plătesc înainte?»

Volems refuză; d-er spuse călătorului că se ducea se înscrie, ca după obicei, numele séu la Otelul Orașului.

Latudiu eși. Deja, el își făcuse planul în mintea sa.

De sigur, se întâmplase ceva lui Alegru. Póte căduse în vre-o cursă întinsă de poliția francesă. Nu trebuia să mai rămâne la Coffy. Latudiu își aduse aminte de un vechi amic al séu la Bruxelles, avocatul Scorvin, comesenul séu la Coffy, în timpul iernei din 1747. El merse să l găsească, îi povesti repede aventurile séle și disparițiunea suspectă a lui Alegru. «— Imi vine cu greș să cred, d-ise Scorvin, că principele Carol

D. Thiers le-a răspuns în următorul mod:

«Paris, 11 februarie 1876.»

«Domnilor,

«Ați făcut un demers către mine de care sum profund atins, și pentru care ții «a vă mulțami pe dată.

«Aflând că, în al 9-lea arondisment al capitalei, se produsese o candidatură în contra alei mele, candidatură a cărei oportunitate și origine nu mi convine a o aprecia, «v'ati grăbit a mi refnoi oferta candidaturii al 2-lei circumscripții din Valenciennes, pe care mi-o făcuserăți deja.

«D. Girard, pe care l desemnaserăți a mă înlocui în această a doua circumscripțiune, s'a grăbit și densul a mi oferi imediata sa «desistare pentru ca eu să pot relua locul «ce părea a mi destina încrederea alegătorilor nordului.

«Sum foarte recunoscător pentru această «punere atât de onorabilă pentru mine, d-er «n'o pot accepta.

«Mai întâiu, n'am nici-un motiv de a mă «îndoii de dispozițiunile constanților mei alegători din al 9-lea arondisment al Parisului, «care mi-au fost fideli de mai bine de 30 «de ani; al doilea, nu urmăresc candidaturi «multiple și n'as avea nici-un cuvânt, nici «personal, nici politic, de a lua locul d-lui «Girard, care este un bărbat pronunțat în «sentimentele séle republicane, d-er înțelept «și luminat și în fine ast-fel precum trebuie «a dori să avem mulți în alegerile ce se «prepară.

«Rugându-vé d-er a stăruie în alegerile ce «ați făcut pentru Valenciennes și cari vor fi «ratificate de alegerile nordului, după cum «sper, vé mulțamesc din nou pentru procedările vóstre față cu mine și pentru patriotismul care vi le-a inspirat.

«Primiți, domnilor, asigurarea distinsei «mele considerațiuni.»

A. Thiers

Din Londra se scrie, cu data de 11 curinte, că, în camera Comunelor, Sir Stafford Northcote, răspundând lordului Hartington, d-ice că misiunea d-lui Cave nu este încă terminată, d-er nu face obiecțiuni faptului ca corespondința cu Kedivul, — care a condus la numirea d-lui Cave și la instrucțiunile date acestuia, — să se remită deputaților, luna viitoare.

De la camera Lordilor, se scrie cu aceeași dată, că lordul Derby, răspundând lordului Rosebery, d-ice că este mai bine a nu se comunica telegramele d-lui Cave înainte de întorcerea sa la Londra.

să fi dat ajutor pentru arestațiunea amicului nostru séu că vre-unul dintre consilierii lui a înlesnit prinderea lui. Etă cu toate acestea ce poți face. Decă voesci să rămâi la Bruxelles, îți ofer o locuință la mine. D-er, pentru ca se evitam ori ce nenorocire, cred că ar fi mai bine să pleci îndată. — Acesta este hotărârea ce luasem, pentru a nu îți ascunde nimic. D-er nu voisem să plec până nu te voi consulta și pe d-ta, și, mai cu seamă, până nu îți voi trange mâna.»

Fără a perde timp, Latudiu merse de opri un loc în barca care făcea drumul la Anvers, și care trebuia să plece la noș ore precis séra. Asceptând plecarea, el intră într-o cărciumă vecină. Aci găsi pe un ténér savoiard, care accepta, împreună cu femeia și cu două rude ale séle, plecarea bărcii. Acesta era un băiat, ténér și viguros cu fi-

VARIETĂTI JUDICIAREI)

LATUDIU (1749 — 1784)

(Urmare)

In séra zilei următoare, ei sosiră la Bruxelles. Prima cugetare a lui Latudiu fu pentru tovarășul séu de captivitate. Alegru îl informase că descinsese pe piața Otelului Orașului, la Coffy. Latudiu, care, în 1747, petrecuse deja timpul verei la Bruxelles, cunoștea această cărciumă, precum și pe cărciumarul Volems. El alergă la el cu bucurie, arđend de dorință de a strânge în brațele sale pe tovarășul séu de dureri. Volems era în sala mare: el nu recunosc pe Latudiu; d-er femeia lui Volems, care conservase un suvenir mai viu despre ténărul óspete, îi sări la gât și l îmbrăcișă

Cu data de 12 curinte, se telegrafiază, tot din Londra, că o telegramă, emanând din surginte sigură, anunță că plecarea d-lui Cave s'a amânat până la sosirea funcționarilor englezi, cari vor ocupa un post fix pe lângă Kedivul.

— O telegramă din Berlin, cu data de 11 februarie, anunță că escadrele engleze, franceze și austriace se vor întruni în curând la Ragusa.

Nouă documente relative la canalul de Suez s'a prezentat în președinția Parlamentului; aceste documente constată că dificultățile fuseseră rădicate încă din 1870, cu mult înainte cumpărării acțiunilor, în urmarea conflictului de interese.

Numărul comunicațiilor cari s'a schimbat în cursul anului se rădică la 170; ultimul apendice conține corespondința d-lui de Lesseps, relativ la propunerea ce făcuse dânsul în privința vândării canalului. Această propunere dată din 1871—72; ea fusese aprobată de dd. Thiers și Rémusat. Italia, la rândul ei, da tot concursul spre a se putea ajunge la o înțelegere între puterile maritime.

Lordul Granville, răspunzând unei cesțiuni adresată guvernului, dîse că faptul că Pôrta ar fi declarat că dânsa desaproabă chiar în principiu vinderea canalului său constituirea unei administrații internaționale pe teritoriul, era prematur.

— Tot din Londra, se scrie cu data de 10 curinte că Regina are intențiunea de a voiagia în continent, de sigur către 25 martie viitor.

Nu se scie absolut scopul acestei escursiuni.

Din Berlin se scrie, cu data de 10 februarie, că parlamentul a terminat a treia lectură a proiectului codului penal. Paragraful relativ la abuzurile tribunei s'a restabilit după redacția propusă de d. Volk.

În seara aceleiași zile, Reichstagul a votat definitiv «strafgesetznovelle» cu o mare majoritate.

Principele de Bismarck a mulțămît parlamentului, în numele consiliului federal, pentru concursul dat imperiului și intereselor națiunii germane. Principele a citit în urmă un mesaj imperial de înclinderea sesiunii.

Adunarea s'a separat în strigăte de trei ori repetate de: «trăiescă împăratul»

Agița telegrafică rusescă, cu data de 10 februarie, comunică din Sant-Petersburg că noutățile din Constantinople fac a se spera o ameliorare crescândă a situațiunii.

gura fragetă și francă cu totul vesel în vestmintele seale de serbătoare; el era, ca mulți dintre compatrioții săi, coșar de meserie. Vădând un servitor, care avea să facă același drum ca și el în barcă, savoiardul îl abordă cu un aer deschis și îi dîse: «— Sunteți frances, domnule! acesta se cunoște după aerul d-v. — Nu! vă înșelați. — Mergeți la Anvers sau mai departe? — Merg la Amsterdam. — Bun de tot; eram să plec singur; vom face călătoria împreună. Dupe cum mă vedeți, vorbesc binișor limba olandeză, și acesta nu vă va fi nefolositor pe drum. Dacă cine-va ne va căuta certă, vom fi două, și ne vom apăra. De la savoiard la frances nu este decât lungimea unei mâni. — Incede-te în mine, tovarășe; nu mă voi da îndărăt.»

Coșarul povesti îndată istoria sa; el

Puterile, după această telegramă, ar fi lucrând să aducă o suspensiune a ostilităților în Herzegovina.

O altă telegramă a aceleiași agițe tot cu data de 10 februarie, comunică din Sant-Petersburg că *Diarul* (frances) de *Sant-Petersburg*, răspunzând lui *Times*, în privința bugetului rusesc, produce cifre oficiale, și mai de însemnat următoarele:

De la 1866, Rusia n'a făcut în realitate nici un împrumut. În cele patru emisiuni de obligațiuni consolidate ce au fost făcute de la 1870—1875, guvernul a fost simplu intermediar între societăți și piețele europene. Totalitatea acestor împrumuturi, după cum constată rapoartele controlorului financelor imperiului, a fost întrebuințată exclusiv la construcții de drumuri de fer. Progresele crescende ale produsului drumurilor de fer sunt atestate prin diminuarea plăților ce rezultă din garanția minimului de interes de către stat. Aceste plăți, ce erau de mai bine de 15 milioane în 1872, în 1874 numai sunt decât de 5 milioane. Cifrele mișcării comerciale în Rusia nu sunt mai puțin elocvente. În 1866, esportățiunile erau de 195 milioane, importațiunile de 179 milioane. În 1874, esportățiunile se ridică la 412 milioane, importațiunile la 440 milioane.

Aceleiași agiță telegrafică comunică, cu data de 11 curinte, că, decât se vor confirma șgomotele ce dîc că Dervich-pașa ar avea să fiă numit ministru de resbel al Turciei, atunci, dupe opiniunea cercurilor diplomatice, căderea lui Machmud-pașa ar fi probabilă. Și faptul ar putea să aibă grave consecințe.

Din Madrid se scrie, cu data de 11 curinte, că generalul Primo de Rivera, diu pozițiunile seale de la Santa Barbara a trimis o bombă în Estela, spre a anunța deschiderea bombardării. Locuitorilor ne-militari li s'a acordat un spațiu ore-care de timp pentru a părăsi orașul.

La Bursă circulase șgomotul că carliștii au și părăsit Estela; dără acest șgomot s'a desmintit.

Dupe «*Granitschar*», la Belgrad există téma de o răscolă a comuniștilor.

Iarăși d. C. D. Aricescu!

Am dat la lumină, în numărul nostru trecut, o fabulă în versuri compusă de d. C. D. Aricescu în urma alegerilor din luna lui mai expirat și trimisă noă spre a fi publi-

se numea Achard. Latudiu, spuse povestea sa obicinuită. În câte-va minute, cei două viitori tovarăși de drum fură cu mai bun prieten din lume. Ei se puseră la masă împreună și prânziră cu femeea și cu rudele.

Prânzul terminat, ei plecară și ajunseră spre dimință la Anvers. Acolo Achard propuse să meargă în oraș să cumpere nutrimente pentru câte-va zile: vânturile puteau fi contrarii și călătoria până la Rotterdam putea să fie lungă. Latudiu, pentru a face ca noul său tovarăș, cumpără câte-va livre de șuncă, brânză, pâne și două sticle cu rachiu. El duse toate acestea în barcă pentru Rotterdam, care trebuia să plece după trei ore, adică la unu după amia-zi.

«— Avem destul timp, dîse Achard; vrei să te conduc la catedrală? Vei ve-

cată în colonele *Alegătorului Liber*, fără nume de autor, la 25 iulie 1875.

Dând publicității acea fabulă, dimpreună cu numele autorului ei, am voit să demascăm pe acela care pare a fi luat drept țintă a victeii seale de a se târa și a se umili, care, fără ca acesta să fie în atribuțiunile funcțiunilor seale, a adoptat, în public, titlul de insultor al ómenilor opozițiunei, pe cari, în secret, caută să-i îmblândească, insultând pe acei pe cari îi laudă în public, fiindă fără nume care linge, mâne, unde, ieri, a scuipat și care, prin profunzimea baseței, prin nestatornicia caracterului, prin prostituțiunea sufletului, a ajuns a inspira despreț și desgust tutulor, fie acestiea din rândurile opozițiunei seú din ale guvernului.

Pentru oricare altul, publicarea versurilor în cestiune ar fi fost o lovitură de mórte, în urma căreia n'ar mai fi avut decât a se ascunde și a'și rumega rușinea în umbră și 'n tăcere. D. C. D. Aricescu însă este de o altă speță; sfruntarea d-sele nu cunoște margini, și imaginațiunea-i sterilă, ca tot ce ese dintr'ensa, n'a găsit nimic mai ingenios decât de a 'și nega opera cu imprudentă și a ne decerne titlul de falsificator, trimițându-ne următoarea scrisóre:

Domnule Redactore,

În *Alegătorul* de la 4 corent, am citit o fabulă făcută de sub-scrisul la 1863, pe când mă aflam în arestul de la Văcăresci pentru delict de presă, și care fabulă era la adresa lui vodă-Cuza; în ea făceam alusiune la detronarea prințului Bibescu și la pactul fundamental de la 1858.

Acea fabulă, scrisă d'o pênă streină, era însoțită d'o scrisóre plografă a mea, cu data 26 Iulie 1863, pe care o trimisem d-lui Ion Pretor, atunci colaborator la *Buciumul*, rugându-l a publica acea fabulă, de va crede de cuviință.

Înțelege fie-care cât a trebuit să fiu de indignat vădend-o publicată tocmai ađi într'unul din organele opozițiunii!

M'am transportat dăr chiar ađi la localul redacțiunii *Alegătorului*, unde d. Ciru Economu, 'mi a pus la dispozițiune cele două piese, și am vădut, cu mirare și indignare, că data 1863 de la scrisóre era ruptă, iar la finitul fabulei, data 25

dea cele mai frumoșe tablouri din lume.» Latudiu cunoștea magnifica *Descindere după Cruce* a lui Rubens; el consimți cu toate acestea să urmeze pe Achard, ca om care n'a eșit nici o dată din țera sa.

O dată eșit din biserică: «— Achard, dîse Latudiu, esci căsătorit la Bruxelles, femeea ta locnesce acolo; nu a'și putea să o insarcinez să 'mi scótă un săculeț de drnm care trebuie să 'mi sosescă din Paris cu diligența? Am avut, pot să 'fi incredințez acesta acuma, o afacere de onóre în Francia, și am plecat în grabă, fără bagage. — Vorbesce mai încet, respunse savoiardul. Sunt cincî zile de când a sosit în Bruxelles o afacere de o mare consecință. Doi prizonieri de stat au scăpat, după cum se pare, nu de mult, din Bastilia la Paris. Unul din ei s'a deghisat în cerșetor, și, subt această haină, a sosit la

Iulie 1875, era adăogată d'o mână care s'a silit a imita scriptura mea; ast-fel că, cel ce'și a permis a rupe data scrisóreii și-a putut permite, imitând *scriptura mea*, să adaoge data de 25 Iulie 75, în josul fabulei.

Cât pentru coperta în care se dîce că au fost cele două piese, și care e la adresa d-lui Ion Pretor, la *Alegătorul Liber*, acea copertă, pe cât 'mi-aduc aminte, conținea niște acte de proces trimise d-lui Pretor, la iulie expirat, spre a le studia și pe cari mi le-a înapoiat la înturnarea mea din concediu.

Dacă șlar obiecta că, la 1863, *Buciumul* era diar guvernamental care nu putea publica nimic în favoarea opozițiunei, voi răspunde că scopul meu era ca d. Pretor, — în care aveam deplină încredere, pentru serviciul important ce'l făcusem și pe cari nu le pót nega, — ca d. Pretor să trimită acea fabulă la unul din diarele opozițiunii, în cas d'a fi refuzată de redacțiunea *Buciumului*.

În fine, dacă ași fi știut că d. Pretor, care de la mai trecut trecuse în opozițiune, posedă asemenea armă redutabilă, óre ași fi avut curagiul a combate pe adversarii politici de la *Alegătorul*?

Fie-care înțelege cât de slabe ar fi aceste argumente dacă adversarii ar cugeta să se serve cu dânsese.

Las să califice lectorii d-vóstră procedarea puțin leală acelor ce au publicat fabula în cestiune în organul d-vóstră, ast-fel cum au făcut și cari, în lipsă de alte arme, recurg la asemenea miđlóce ne-calificabile; prin urmare, termenii insultătorii din comentariile cu care redacțiunea *Alegătorului* înșoșce fabula în cestiune, le întorc autorului lor dimpreună cu epitetul de *plastograf*...

Primiți, vă rog, asigurarea considerației mele.

C. D. Aricescu.

4 Februarie, 1876.

Desprețuind din fundul inimei nóstre acest sistem nedemn de apărare, afirmând încă o dată dinaintea întregului public român că versurile publicate de noi ne-au fost trimise la 25 iulie 1875 de d. C. D. Aricescu, atragem atențiunea tutulor asupra următoarelor împrejurări:

D. C. D. Aricescu pretinde, în scrisórea de mai sus că fabula publicată de noi a fost compusă de de d-sa în anul 1863. Dacă faptul este adevărat, cum eplică d-sa aceste versuri:

Constituția-I parodie,
Minciună, ipocrisie, etc.

Bruxelles. El mersese să locuiască pe piața Otelui Orașului. Dăr éta că, a două di după sosirea sa, pretinsul cerșetor își făcu o haină galonată cu aur și începu să se preumbe cu oficerii cari locuesc în cărciuma sa. Se pare că Laman, un oficer al dreptăței fórte îndemănat, care închide totă lumea, a primit ordin de a 'l închide. El a făcut acesta fără șgomot și fără scandal. El s'a dus să 'l accepte la pórta cărciumei și i-a vorbit ast-fel: domnule, d-ta esci străin, și eu sunt Laman oficerul dreptăței. Trebuie să aibî bunătatea de a te transporta la mine pentru a 'mi da numele și calitățile d-tale. Cel-l-alt, cređend că este în perfectă siguranță în Bruxelles, urmă pe Laman fără nici o bănuială; dăr, ajuns acasă, Laman l'a închis într'o cameră dîcându-i: domnule, am ordin de la prin-

Și iluștrii gheșeftari
Constatați toți de coșcari, etc.

Dér Cameră și Senat
In răspunsul ce mi-au dat, etc.

În vom regularisi
Sé nu mai pótă cărcni, etc.

La 1863, n'aveam *Constituțiune*; la 1863, cuvântul *iluștrii gheșeftari și coșcari*, introdus în țără în urma înființării drumurilor de fer, nu era cunoscut nici usitat, în public; la 1863, *Senat* nu esista în România; în fine, la 1863, d. Catargiu nu avusese încă ocaziunea să pronunțe faimosul său cuvânt de *a regularisi!*
D. C. D. Aricescu pretinde că fabula este din 1863. Îl întrebăm cum esplică d-sa această afirmare în fața versurilor următoare:

Apoi cele întâmplare
De curând întrec pe toate:
Guvernul Măriei-téle
Cu intențiuni fatale,
Vedând el că mic și mare
Blaméză a lui purtare,
Localul d'alegător
Ce era în contra lor
L'a blocat cu câni-dulăi
Să sprijine pe potăi.
Prin urmare a votat
Un număr neînsemnat,
Iar în urmă s'au aflat
Bilete nenumerate
La meș de nópte-aruncate
De câni-ogari
Și măgari, etc.

Privesce în Adunare!
Unde este astă-și ore
Atăți onestii luptători
Prea sinceri conservatori? etc.

Cu mari lupte și nevoi!
Abia de ce dintr'o sută
Și nu de oea cea brută
Ci de câni ce colțați
Am fost aleși deputați, etc.

Convócă și câni și miei
Liber a se pronunța
Printr'un simplu da séu ba, etc.

Și atunci, Măria-ta,
Te poți lesne încredința.
Dacă Camera-actuală
E espresia reală
Domnilor alegători etc.

Cele dișe mai sus se pot esplică cu starea lucrurilor din 1863? D. C. D. Aricescu, vorbind de alegeri, dișe cuvântul de *curând*.

Ei bine, în 1863, n'au fost alegeri; n'au fost nici în 1862: n'au fost decât în 1861 în țera romănescă, iar, în Moldova, n'au fost decât în 1859!

cipele Carol de a vé conduce pe păméntul Olandei; fi sigur că nu vei avea de cât a te lăuda de principe. Cu toate acestea, a dua-și, la resăritul sórelui, d. Lécaille, marce judecător din Brabant, a venit să 'l ia, în socit bine, și l'a condus la porțile Lillului. Acolo, el l'a dat în mâna unui oficer frances, care 'l urmărea în trăsură, la o datătură de pușcă în urmă. Etă ce am aflat la Bruxelles de la servitorul lui Laman, care mi-a recomandat să nu spuii nimenui; căci, deca s'ar respândi vorba, ar fi mai greú de a se prinde cel-lalt. — Va să dișă nu l'a prins pân'acuma? — Nu, dér nu va întârzi, căci mulți ómeni îl pândesc.

Acésta era istoria sërmanului Alegru, și Latudiú înțelesé că ceea ce se întâmplase tovarășului séu îl accepta și pe el. El avu destulă putere asupra-și pentru a

In Camera din 1863, guvernul n'avea nici o majoritate. Doyadă, refusul impositelor și votul de blam dat ministerului în 1862 și 1863

Camera din 1863 era ast-fel compusă că în ea era represintat tot ce era mai *iluștru* în țără, fie dintre conservatori, fie dintre liberali. Ea era presidată de actualul prim-ministru Lascar Catargi. Camera aceea era formată din Adunarea Moldovei alésă în 1859 și din Adunarea țerei romănesce care a dat în judecată pe ministrii Costaforu și Boerescu. Acea Cameră avea în sênul ei pe Barbu Catargiu în fruntea unei *oposițiuni* formidabile, de vreme ce număra *trei pătrimi* din Cameră. Ea adresă Domnitorului acea faimosă demisiune în care dișea: *Măria-ta, ai refusat*. Acea Cameră a proclamat unirea din 24 ianuariu 1862!

Facem dér întrebare celor mai *simpli* dintre cititori deca Camerii din 1863, având de președinte pe d. Lascar Catargi însuși, d. Aricescu putea séi arunce insulta că ea fusese formată prin

Bilete nenumerate
La meș de nópte-aruncate
De câni-ogari
Și măgari!

In orî-ce mod, noi propunem d-lui C. D. Aricescu următorul arangiamment, pe care, deca se simte innocent, de sigur că l va primi. D-sa, ca direct interesat în cauză, de ore-ce postul ce ocupă depinde de la împrejurarea că fabula în cestiune a fost compusă de către d-sa în anul 1875 séu în anul 1863, trebuie să fie ca plastografia, deca plastografie esistă, să fie publicamente recunoscută. Il desfigem dér, séu să facă plângere la parchet, pentru ca falșul să fie judiciaremente constat, séu să consimță a se supune la otărărea unui tribunal de onóre care să cerceteze actele și să examineze probele ce avem.

Spre a dovedi d-lui C. D. Aricescu cât suntem de convinși de *adevêrul* ce susținem, îi și facem cunoscut că, din partea noastră, am ales membru în tribunalul de onóre pe onorabilul d. Alesandru Catargiu. D. Alesandru Catargiu nu este

ascunde lui Achard emoțiunea ce 'l cauzase acea povestire. Afectând dér o mare linisce: «— Despre mine, dișe el, nu sum prisonier de stat, dér m'am bătut la duel, și am rănit pe adversarul meu. Fiind-că nu voiú să gust închisórea, mé duc în Olanda, și voiú rămânea acolo până ce familia mea va acomoda afacerea. Dér, cel puțin, Achard, să nu cređi că l'am lovit ca un trădător; ca un om de onóre l'am rănit. — Oh! cređ acésta, domnule.»

Latudiú, cu toate acestea, examina situațiunea sa. Alegru nu găsise un asil sigur în Brabant; el fusese descoperit, arestat. Tot așa se va întâmpla și cu el, deca ar rămânea mai mult pe acest pămént neospitalier. Trebuia ca până atunci poliția sé fie pe urmele sale; deja, fără indoială, se cunosea scurta sa aparițiune la Coffy. Nu era cu greú de suposat, ne-

din amicii noștri politici. D-sa este chiar adversarul cauzei ce susținem. D-sa este un *pur* conservator în totă puterea cuvântului și este tot de o dată om de onóre în totă puterea cuvântului. Ei bine, noi l'am rugat să primescă de a fi judecător în afacerea Aricescu, și d-sa a avut amabilitatea de a primi.

Numescă și d. C. D. Aricescu un asemenea judecător, și amândouă, alegând un super judecător, vor hotărâ, ca tribunal de onóre, cine din d. Aricescu ori din noi a fost calomniatorul și plastograful séu cine este chenapanul biurocrat care, după ce a fost prins cu mâna în sac, nu are măcar curagiul de a și recunósce greșala și de a 'i accepta consecințele.

Convorbirile literare din Iași

D. Hásdeu publică următorul articol în *Românul* cu rugăciune la toate dișarele de a 'l reproduce:

AL DOILEA REMAȘAG

(Dedicat d-lui V. Alexandri)

Când mai mulți amici imi făcură onórea de a mi propune direcțiunea literară a importantei *Reviste* care va apare în Bucuresci peste câte-va dișile, le-am adresat lor și mie însumi următoarea întrebare: o singură publicațiune de acésta natură nu este óre de ajuns pentru micul nostru cerc de lectori?

Mi s'a respuns că da.

Atunci — dișei eu — avem deja *Convorbiri literare*, și prin urmare orî-ce altă revistă e de prisos.

— Dér *Convorbirile* nu sunt seriose! a exclamat unul din cei de față.

— Vê pré grăbiți cu sentința, respunse cu gravitate un avocat. Pentru ca să puteți pronuncia în consciință o condamnațiune, trebuie mai întâi ca acusatul să și recunósca culpa.

Toți au început a ride.

— Cum vrei d-ta, d-le legist — observă unul — ca organul d-lui T. Maiorescu, fie cât de necopt, sé și mărturisescă el însuși lipsa-l de serioșitate? Ar fi pré naiv...

Auđind acésta, imi trecu prin minte o idee.

— Ei bine, d-lor, — dișei eu — vé propun un rêmășag...

— Un al doilea rêmășag, căci pe cel întâiú l'ai câștigat mai an-țert prin *Eú și ea din Gablitz*:

vêđându-l întorcându-se sé se culce, că luase barca pentru Anvers, pentru a trece în Olanda. In mai puțin de patru ore, o trăsură de poste putea face drumul de la Bruxelles până la Anvers. A intra în barcă pentru Rotherdam, era un semn de imprudență, căci trebuia sé facă pe spioniú poliției să 'i perđă urmele.

Tóte acestea trecură, ca un fulger, prin mintea lui Latudiú, și el se hotărî îndată. «— Achard, dișe el coșarului, barca pentru Rotherdam trece óre prin Berg-op-Zoom? — Nu, respunse Achard. Latudiú o scia bine. El se prefăcu, cu toate acestea, că încercă o vie supêrare aflând acésta noutate. «— Nu mé asceptam, dișe el, la acésta, și véd că mi-am luat reú măsurile; căci, trebuie, cu ori ce preț, să trec pe la Berg-op-Zoom pentru a priimi valórea unei

Ca o liră fără sunet,
Ca un fulger fără tunet...!

— Fie și al doilea! Pentru a împăca pe omul nostru de legi, eu pariez că voiú reuși a face ca așa numita *noua direcțiú* să și recunósca nulitatea în modul cel mai solemn, s'o mărturisescă fără rezervă în fața lumii întregi, și acésta nu mai departe decât până la termenul de 15 februarii, pe care l'am fisat pentru aparițiunea *Revistei* noastre.

Rêmășagul a fost primit.

Și de astă dată am câștigat.

La 5 (17) ianuariu, cu recipisa postală sub nr. 936, am trémis la fóia din Iași următorul acrostih *La Convorbiri Literare*:

LA NOI

L a noi e putred mărul a diș de mult poetul,
I a diș cu desperare și a murit nebun, l)
O aci il sdrobi durerea când s'a convins cu'ncetul.
N o ftând după scăpare, că nu mai este bun
M ici simburile însuși, speranța viitoare.
A estala timorósă ascursă de priviri!
V o da l un verme sarbéd cu otrăvita bóre
O dând fără 'ncetare nu lasă nicăiri
R ucata nemănjită, și în zadar să cređă
B usia din urmă ar vrea că tot mai poți
I edobândi scanteia din dispăruta rađă!
R i am cântărit, piticii! i-am măsurat pe toți!
L ucesc prin nesciință, prin penile străine,
I nsecte cu o umbră mai mare decât ei,
T e 'nșală 'n perspectivă, dar când te uii mai bine
R rist și 'ți vine milă de falnicii pigmei!
P ivali cu cine scie ce geniuri sublime,
R uncă vorbe 'n aer ce curg ca un șiroi,
R epetă, dar de unde, din ei nu spune nime...
E putred, putred mărul din simburile la noi!

P. A. Călescu.

„La noi e putred mărul,” și la întrebarea: unde anume e putred? acrostichul răspunde: „La Convorbiri Literare.” Acolo sunt *falnicii pigmei*, acolo sunt *aruncătorii de vorbe în aer*, acolo sunt *insecte mici cu umbre mari*, acolo sunt *plagiatorii ce repetă fără a spune de unde*, acolo *se lucesc prin nesciință*, etc. etc., o vastă pleiadă *mănjită pênă la simburile de un verme sarbéd cu otrăvita bóre!*

Din esces de generositate, eu am prevenit pe criticii de la *noua direcțiú* prin pseudonimul *P. A. Călescu*, adică *păcălescu*, și chiar prin nota cu „Deșteptă-te Române!” Ei n'au voit totuși să védă, să auđă, să scie nimic!

Poesia a fost supusă desbaterii faimoséi societăți *Junimea*, care a hotărît să se publice în cel d'ântéiú număr al *Convorbirilor* mai pe sus de toate cele-l-alte versuri, înlocuind însă, după o matură cugetare, pe «*Vestala timorósă*» prin «*Fecióra sficiósă*», ceea ce avu drept rezultat de a face ca acrostihul sé sune mai nemțesce: *La Conforbiri Literare*. O germano-maniă instinctivă!

Galimatia de la mijloc:

...Bucată nemănjită, și în zadar să crează
Ilusia din urmă ar vrea că tot mai poți
Redobândi scanteia din dispăruta rađă...

1) Andreiú Mureșanu în poesia «Deșteptă-te Române».

polițe. Ast-fel, amicul meu, sum întristat de a nu putea să mi termin călătoria împreună cu tine, care imi pari a fi un om fórte cinstit și care esti de sigur un plăcut tovarăș; dér sper că ne vom revedea la Amsterdam și că vom bea acolo mai bine de o sticlă de vin. Până atunci, îți dăruesc partea mea de nutrimente care este în barcă.»

Bravul coșar arată regretele sale tovarășului séu de călătorie și voi séi arate drumul către Berg-op-Zoom.

(Va urma)

A rămas intactă și sacră pentru ilustrația companiei!

Noua direcție nici a visat măcar că, prin «un verme sarbéd cu otrovită bôre», care «nu lasă nicăieri bucata nemănjită» se aruncă fără milă în fața d-lui T. Maiorescu un al treilea séu al patrulăa vot de blam, mai energic decât verdictele Senatului și ale deputaților!

În aceste condițiuni a apărut acrostihul în *Convorbiri* de la 1 februarie pe pagina 441.

Ma! mult decât atâta! Pe pagina 448 sub rubrica de «Correspondență», *noua direcție*, fericită de ocaziunea ce i-am dat de a-și face ea însăși portretul și foarte setosă de altele asemenea pe viitor; mă încuragieză cu entuziasm: «D-lui P. A. C. Mulțumiri și noroc bun!»

Hasdeu.

DIVERSE

O declarațiune curiosă.—Un vechi epistat din colorea de Verde este dat judecării pentru un act de violență comis în contra particularilor. Prevenitul, chi-

mat dinaintea Curții de apel secț. III, pentru a da sémă de faptul ce i se impută, declară, istorisindu-l, că nu a făcut violență nimenui, adăogând cu originalitate că, ducând pe nisce ómeni la despărțire, după ordinul sub-comisarului Bereșceanu, 'i-a ținut acolo până să vie scriitorul pentru că sub-comisarul nu scie carte.

Curtea, ținând negreșit compt de această declarațiune, a admis circumstanțe atenuante, condamnându-l la cinci lei amendă.

Contribuțiuni extraordinare.—Un fost sub-comisar este dat judecării sub preț că a deturnat bani publici și a nume 10 franci proveniți din vânzarea tablourilor Maiorului Papasoglu. — Aceste tablouri i se confiaseră de superiorii săi pentru a le desface pe la cărciumari și alți contribuabili, în calitate de sub-comisar și agent al forței publice, după cum singur a declarat-o.—Acastă pretinsă sustragere, nedovedită cu nimic, Tribunalul o consideră ca sustragere de bani publici și condamnă, fără mult scrupul, pe bietul agent la două luni închisóre!

Apoi deca acești bani erau cu drept

cuvânt nisce bani publici pentru nenorocirii clienți ai agentului de vânzare, fiind pentru densii o contribuțiune extraordinară cum acei ce au împins-o putea să facă proces agentului și Tribunalul s'el condamnă, în calitate de receptor al banilor proveniți din vânzarea tablourilor Maiorului Papazoglu, la două luni de închisóre, dicând că a deturnat bani publici?

Curtea a anulat o asemenea stranie hotărfire, achitând pe prevenit de orice penalitate.

SPECTACOLE

Celebrul prestidigitator, d. Cazeneuve, va oferi publicului bucurescén încă o serată *Sâmbătă la 7 februarie curinte*, în sala teatrului cel mare.

De prisos a mai spune și cu această ocaziune înaltele merite în arta sa ale d-lui Cazeneuve. Aceia cari l'au vădut la prima reprezentațiune de la Ateneu, nu ne îndoim că se vor grăbi a'l vedea și de astă-dată.

Din parte-ne nu putem decât a'l re-

comanda și acelora ce nu l'au vădut profitând de acesta a doua și ultimă ocaziune ce li se ofere.

Biletele de intrare se află de vânzare încă de astă-zi, atât la magazinul d-lui Gebauer, cât și la casa Teatrului.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar și se află de vânzare, pe preț de 4 lei nooi, în orașu Piétra la editor și în Iași la magasia d-lui Nicolae Ion.

ELEMENTE

ISTORIA UNIVERSALA

de Ion Mandinescu

fost profesor de istoria universală și ecleziastică, cursul superior la seminarul din Socola.

Edițiunea II, publicată și adnotată de Em. Leonescu, volumul II Istoria Evului mediu.

PRIMUL BIUROU DE INFORMAȚIUNI ÎN ROMANIA

STRADA EPISCOPIEI No. 4.

Increderea și recunoștința ce și câștigă în toate zilele Primul Biuro de Informațiuni în România, atât în țară cât și în străinătate, încuragiază administrațiunea în interesul Onor. public spre a progresa mai departe.

De la 1 Ianuarie 1876 se vor efectua în numitul biuro Bilete de abonament cu precii numai de 10 lei nooi, așa încât persoanele abonate vor fi în drept de a se adresa la biuro direct séu prin epistola francată în tot intervalul anului pentru veri-ce informațiuni de care vor avea necesitate, fără altă plată de taxă.

Biuroul se însărcină cu vânzarea și arendarea de moșii, case, séu ori-ce obiecte mișcătore séu nemișcătore pentru produse séu alte deposite de mărfuri trebuiesc a fi depus mustre la Biuro.

Se procură bani pe hypotecă, bijuterii, efecte de aur séu argint, aceste se pôte chiar trâmite, spre vânzare séu prețuirea, procură ocupațiuni particulare, în fine satisfice cu esactitate ori-ce operațiune.

As numitul biuro și-au pus totă silința pentru a putea mulțumi pe onor. public și spre a câștiga cu acesta adevărat renume de institut care au beneficii modeste satisfice ori-ce dorință.

Bađați că biuroul va fi vizitat de onor. public și însărcinat cu mijlocirea intereselor urgente, putem promite serviciile noastre cu promptitudine.

cu distincă stimă.
Administrația biuroului.

De închiriat, Casele cu toate depen-
dințele trebuinciose din
strada Lumini nr. 4 lângă hala Amza.
A se adresa str. Primăverii nr. 22.

Desfacere de vinuri

Vechi, Roșii și Albe, în buți séu butoie
de diferite mărimi, vadra 8 lei nooi, la
A. Slătineanu în Batiște.

BANCA și SCHIMB

EM. FARCHY

Piața Sf. Gheorghe-Noi spre Lipsani

Schimb de monete în aur și argint
etc., cumpărare și vânzare de efecte
de Stat: obligațiuni domeniiale, ru-
rale și funciare, cupóne de diferite
obligațiuni, precum și tot felul de
acțiuni române și străine, avansuri
asupra depozitelor de efecte de Stat.

Girante responsabile *Petru Spătaru*

MARE REDUCERE DE PREȚURI

ÎN

Magasinul DE Lipskanie

A. POPP

La toate mărfurile de sezonul de iarnă, din cauza liquidărei.

Mărfurile de primă-vară și vară se vënd asemenea cu prețuri favorabile, stofe de tot felul, mătăsării, stămburi, albituri și confecțiuni dupe ultima modă, este nevoit sindicatul falimentului A. Popp a le vinde cu prețuri reduse.

SPRE TAIARE

Una sută șapte-deci și cinci pogóne pă-
dure de leu pe moșia Copăceni din Dis-
trictul Ilfov Plasa Sabaru. A se adresa în
București strada Arcului No. 16 bis.

DE VÂNDARE

PADUREA DUPE MOȘIA PETRESCI

17 kilometre departe de București, lângă șoséua
Plouescilor, întindere de 500 pogóne, cea mai mare
parte cer.— A se adresa la d. Eugeniú Stătescu,
strada Zborul Nr. 5 lângă biserica Negustori.

De închiriat și vânzare Un june bacalaureat

De la Sf. George, Casele din Strada
Colții No. 66, cu 9 încăperi de stăpân
și 3 de slugi, *bucătărie, grajd, șiopron*
și 2 *piovițe*. Doritorii să se adreseze la
D-na Maria Gianoglu, vis-a-vis de grădina
Episcopiei Casa Gherasi.

Care a absolvit regulat și eminent cursul
întreg liceale, astă-zi student în facultatea
de științe de aici, dorește a da lecțiuni de
tot cursul liceului atât în familie cât și în
pensionate. A se adresa la administrația a-
cestui diar.

Moșia Goidești

din districtul Buzeu
Plauul Pârscovu se

dă cu arendă de la Sf. Gheorghe viitor.

ritorii se pot adresa în București la d. An-
ton Carp domiciliat strada Primăverii nr. 21
ér în Buzeu la d-na Zoe Carp.

D-nii creditorii ai falimentului

Nicolae Christu & c. m. Sunt invi-
tați a se aduna în localul de vis-a-vis de
Palat, unde a fost societatea *Dacia*. joi
la 5 a le corentei luni, la 8 ore séra.
Autorizat. I. Iónide

Otelul „Marin Ivanescu“

în

ORAȘUL TERGOVISTE

Situat în centrul Orașului, alături cu
localul în care acum se află instalat Tri-
bunalul județului, se recomandă domnilor
voiajori prin o îngrijită curățenie, și a-
vând un restaurant reînființat în cele mai
bune condițiuni, serviciu mulțumitor și
prețurile atât pentru camere, cât și în
Restaurant, mai mici ca la toate cele-alte
Oteluri din oraș. — *Proprietarul.*

BIBLIOGRAFIE.

A apărut de sub presă:

Educațiunea modernă

Principalele idei pedagogice ale lui
Frobel și aplicațiunea lor în familie,
în grădina de copii și în școlă,

de August Kohler, traducțiune liberă
de Maria I. Casabianu, profesórá de
pedagogia la școlă centrală de fete
din București.

Prețul 1 leu 25 bani. Se găsecce de
vânzare la librăria Socec et comp.
și la redacțiunea „*Revistei pedagogice*“.

De închiriat

Doă odă pentru stă-
pân una de slugi și o
cameră sunt de închiriat chiar de acum până
la Sft. George, mobilate séu nu. Doritorii se
pot adresa la D-na Geanoglu în casele Ghe-
casim vis-a-vis de Episcopie.

A apărut de sub presă

Comtesa

de

Monte-Cristo

Fascicula II și III. Traducțiune

de

Josef Kohl.